

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 256

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
326.	— Hotărâre privind transmiterea unor imobile aflate în domeniul public al statului din administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași	2–3
327.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare	4
329.	— Hotărâre privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor bunuri aflate în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în vederea valorificării sau casării, după caz, actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar pentru unele bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu și trecerea acestora în domeniul public al județului Giurgiu	5–6
330.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea (U.M. 0460 Râmnicu Vâlcea)	7
332.	— Hotărâre privind actualizarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorii de inventar a unui bun aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, precum și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului în domeniul privat al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării	7–8
333.	— Hotărâre privind actualizarea valorii de inventar a bunurilor imobile aflate în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping	9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
	Decizia nr. 2 din 31 ianuarie 2022 (Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii)	10–16
★		
	Rectificări	16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unor imobile aflate în domeniul public al statului din administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași

Având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1), art. 868 alin. (1) și art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă transmiterea imobilelor aflate în domeniul public al statului din administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1, care face parte din prezenta hotărâre.

(2) După preluare, imobilele transmise potrivit alin. (1) vor avea destinația de secție de poliție urbană, serviciul rutier, spații de lucru pentru polițiști și spații de depozitare arhivă.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea codului de clasificare și a denumirii imobilelor prevăzute la art. 1, potrivit anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit prevederilor art. 1 se realizează pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară și Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației și Ministerul Afacerilor Interne, împreună cu Ministerul Finanțelor, vor opera modificările corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Matuz Adrian-Zsolt,
secretar de stat
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru
și Publicitate Imobiliară,
Rákosi-Seiwarth Ildikó
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului care se transmit din administrarea Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, pentru Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Iași, în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Descrierea tehnică (pe scurt)	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată (în lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul
164677	8.29.08	Sediu administrativ OCPI Iași	Județul Iași, municipiul Iași, Calea Chișinăului nr. 23	Pavilion administrativ și magazin: Regim de înălțime P + 2E, Sc = 535,86 mp, Sd = 1.582,18 mp, Su = 1.404,4 mp Nr. cad. 3626/109-3626/110-C1 Teren — 535,86 mp Nr. cad. 3626/109-3626/110 CF 142780 Iași Cabină poartă: Regim de înălțime parter, Sc = 33,24 mp, Sd = 33,24 mp, Su = 29,30 mp Nr. cad 3626/111-3626/112-3626/ 140-3626/141-3626/ 142-3626/143-C1 Teren — 655,72 mp Nr. cad. 3626/111-3626/112-3626/ 140-3626/141-3626/ 142-3626/143 CF nr. 142781 Iași	2008	1.720.750,00	Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară CUI 9051601	Ministerul Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași CUI 4541831

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Poliție Județean Iași pentru care se actualizează codul de clasificare și denumirea

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Descrierea tehnică (pe scurt)	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar actualizată (în lei)
164677	8.19.01	22-138	Județul Iași, municipiul Iași, Calea Chișinăului nr. 23	Pavilion administrativ și magazin: Regim de înălțime P + 2E, Sc = 535,86 mp, Sd = 1.582,18 mp, Su = 1.404,4 mp Nr. cad. 3626/109-3626/110-C1 Teren — 535,86 mp Nr. cad. 3626/109-3626/110 CF 142780 Iași; Cabină poartă: Regim de înălțime parter, Sc = 33,24 mp, Sd = 33,24 mp, Su = 29,30 mp Nr. cad 3626/111-3626/112-3626/ 140-3626/141-3626/142-3626/143-C1 Teren — 655,72 mp Nr. cad. 3626/111-3626/112-3626/ 140-3626/141-3626/142-3626/143 CF nr. 142781 Iași	2008	1.720.750,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare, ca urmare a reevaluării în condițiile legii, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența

cantitativ-valorică, iar Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 10 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Matuz Adrian-Zsolt,

secretar de stat

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru

și Publicitate Imobiliară,

Rákosi-Seiwarth Ildikó

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 9 martie 2022.

Nr. 327.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunului imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare a cărui valoare de inventar se actualizează ca urmare a reevaluării

Nr. crt.	Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea	Datele de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Situția juridică actuală: concesiune/închiriat/dat cu titlu gratuit	Tipul bunului
				Descrierea tehnică (pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa			Baza legală	În administrare/concesiune		
1	28076	8.29.08	Imobil BCPI Carei	Clădire Fundatie din cărămidă, pereți de cărămidă, acoperiș șarpantă Regim de înălțime clădire: S + P + M, din care în administrarea OCPI Satu Mare P + M cu Sc = 247 mp, Sd = 494 mp Teren intravilan 1/2 din suprafața de 751 mp CF 104225 Carei	N — curte interioară; S — str. Kolcsey Ferenc; E — parchetul; V — spații de locuit	Țara: România, județul: Satu Mare, municipiul Carei, str. Kolcsey Ferenc nr. 1	1994	359.000,00 36.500,00 Valoare totală: 395.500,00	HCL nr. 1/1994 Hotărârea Guvernului nr. 362/2011 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2014 Hotărârea Guvernului nr. 958/2016 Hotărârea Guvernului nr. 909/2017 Hotărârea Guvernului nr. 345/2020	În administrarea Oficiului de Cadastru și Publicitate Imobiliară Satu Mare CUI 9724775	—	Imobil

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului a unor bunuri aflate în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în vederea valorificării sau casării, după caz, actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar pentru unele bunuri imobile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu și trecerea acestora în domeniul public al județului Giurgiu

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, al art. 288 și art. 292 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea din domeniul public în domeniul privat al statului, în vederea valorificării sau casării, după caz, a unor bunuri imobile aflate în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă actualizarea datelor de identificare și a valorii de inventar ale bunurilor imobile înscrise în inventarul bunurilor din domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — (1) Se aprobă trecerea imobilelor, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 3, din domeniul public al statului și din administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu, din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în domeniul public al județului Giurgiu.

(2) Trecerea imobilelor prevăzute la alin. (1) în domeniul public al județului Giurgiu se face în scopul realizării de investiții specifice pentru amenajarea bazei tehnico-materiale necesare întreținerii infrastructurii rutiere din județul Giurgiu.

(3) Dacă în termen de 5 ani de la data preluării imobilelor prevăzute la alin. (1) nu se finalizează obiectivul de investiții prevăzut la alin. (2), imobilele transmise revin, în condițiile legii, în domeniul public al statului.

(4) Monitorizarea realizării obiectivului de investiții prevăzut la alin. (2) în termenul prevăzut la alin. (3) va fi efectuată de către Direcția pentru Agricultură Județeană Giurgiu.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilelor transmise potrivit art. 3 alin. (1) se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Adrian-Ionuț Chesnoiu
p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Matuz Adrian-Zsolt,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu (CUI 37369660), din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, care se transmit în domeniul privat al statului, în vederea valorificării sau casării, după caz

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa bunului imobil	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar — lei —
1	99696	8.28.10	Împrejmuire sârmă + porți metalice	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Sârmă	2
2	99697	8.28.10	Fântână cu tuburi	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Tuburi din beton	0
3	99702	8.28.13	WC	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Scândură	27

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu (CUI 37369660), din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, pentru care se actualizează descrierea tehnică și valoarea de inventar

Nr. crt.	Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Adresa bunului imobil	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar — lei —
1	39890	8.28.10	Clădire administrativă, magazie	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Suprafață construită = 254 mp; regim de înălțime = P; CF = 33534 Frătești	141.700
2	39891	8.28.10	Depozit pesticide	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Suprafață construită = 172 mp; regim de înălțime = P; CF = 33534 Frătești	95.700
3	99703	8.29.08	Teren intravilan CC	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Suprafață teren = 2.279 mp; CF = 33534 Frătești	66.300
4	99704	8.29.08	Teren intravilan arabil	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Suprafața = 2.580 mp; CF = 33534 Frătești	75.100

ANEXA Nr. 3

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilelor care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Direcției pentru Agricultură Județene Giurgiu (CUI 37369660), din subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în domeniul public al județului Giurgiu

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului care se transmite	Adresa bunului imobil	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Descrierea tehnică	Valoarea de inventar — lei —
39890	8.28.10	Clădire administrativă, magazie	Localitatea Remuș, bd. București, km 5—6, județul Giurgiu	Județul Giurgiu CIF 4938042	Suprafață construită = 254 mp; regim de înălțime = P; CF = 33534 Frătești	141.700
39891	8.28.10	Depozit pesticide			Suprafață construită = 172 mp; regim de înălțime = P; CF = 33534 Frătești	95.700
99703	8.29.08	Teren intravilan CC			Suprafață teren = 2.279 mp; CF = 33534 Frătești	66.300
99704	8.29.08	Teren intravilan arabil			Suprafața = 2.580 mp; CF = 33534 Frătești	75.100

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului
și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi
Județean Vâlcea (U.M. 0460 Râmnicu Vâlcea)**

Având în vedere dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar a imobilului înregistrat la Ministerul Finanțelor cu nr. 103.841, aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne — Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea (U.M. 0460 Râmnicu Vâlcea), ca urmare a reevaluării, având datele prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Ministerul Afacerilor Interne își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 9 martie 2022.
Nr. 330.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Afacerilor Interne —
Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea (U.M. 0460 Râmnicu Vâlcea), a cărui valoare
de inventar se actualizează, ca urmare a reevaluării**

Număr M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Persoana juridică ce administrează imobilul/CUI	Adresa imobilului	Valoarea de inventar actualizată (lei)
103.841	8.19.01	45-324	Ministerul Afacerilor Interne Inspectoratul de Jandarmi Județean Vâlcea (U.M. 0460 Râmnicu Vâlcea)/ CUI — 2649510	Comuna Bujoreni, județul Vâlcea	2.512.897,97

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind actualizarea elementelor-cadru de descriere tehnică și a valorii de inventar
a unui bun aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției,
precum și transmiterea unei părți din acesta din domeniul public al statului în domeniul privat
al statului, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării**

Având în vedere prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 112/2000 pentru reglementarea procesului de scoatere din funcțiune, casare și valorificare a activelor corporale care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale, aprobată prin Legea nr. 246/2001, precum și dispozițiile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și art. 361 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Elementele-cadru de descriere tehnică și valoarea de inventar a imobilului aparținând domeniului public al statului, aflat în administrarea Ministerului Justiției, identificat cu nr. M.F. 36992 în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică potrivit anexei nr. 1.

Art. 2. — (1) Se aprobă transmiterea unei părți din imobilul prevăzut la art. 1 din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, potrivit anexei nr. 2.

(2) Transmiterea în domeniul privat al statului a părții de imobil se face în vederea scoaterii din funcțiune și demolării acesteia.

(3) După scoaterea din funcțiune și demolarea părții de imobil, Ministerul Justiției își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică.

Art. 3. — Ministerul Justiției va opera împreună cu Ministerul Finanțelor modificările corespunzătoare în anexa nr. 11 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Marian-Cătălin Predoiu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 9 martie 2022.
Nr. 332.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției,
pentru care se actualizează elementele-cadru de descriere tehnică și valoarea de inventar

Număr M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică, înscrise în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	Elementele-cadru de descriere tehnică, actualizate	Valoarea de inventar a imobilului înscrisă în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului (lei)	Valoarea de inventar a imobilului actualizată (lei)	Administratorul imobilului CUI
36992	8.29.09	Judecătoria Luduș	Județul Mureș, orașul Luduș, Str. Republicii nr. 59	P + 1E Sc = 470 mp Sd = 835 mp S teren = 960 mp	Sp + P + E Sc = 481 mp Sd = 924 mp S teren = 1.006 mp CF nr. 50905	933.710,00	796.115,00	Ministerul Justiției CUI — 4265841

ANEXA Nr. 2

DATELE DE IDENTIFICARE
a părții din imobilul aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Justiției, care se transmite din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în vederea scoaterii din funcțiune și demolării

Număr M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică ale părții de imobil care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Valoarea de inventar a părții de imobil care se transmite în domeniul privat al statului (lei)	Persoana juridică în administrarea căreia se află imobilul	Elementele-cadru de descriere tehnică ale părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului	Valoarea de inventar a părții de imobil care rămâne în domeniul public al statului (lei)
36992 — parțial	8.29.09	Judecătoria Luduș	Județul Mureș, orașul Luduș, Str. Republicii nr. 59	Sp + P + E Sc = 481 mp Sd = 924 mp CF nr. 50905	701.800,00	Statul român, în administrarea Ministerului Justiției CUI — 4265841	S teren = 1.006 mp CF nr. 50905	94.315,00

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind actualizarea valorii de inventar a bunurilor imobile
aflate în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping

Având în vedere prevederile art. 2¹ și 2² din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 288 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă actualizarea valorii de inventar, ca urmare a reevaluării, a imobilului construcție având nr. M.F. 158555 și teren având nr. M.F. 153521, aflate în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională Anti-Doping își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificarea corespunzătoare în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

Președintele Agenției Naționale

Anti-Doping,

Ștefan Rohnean

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

București, 9 martie 2022.

Nr. 333.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor aflate în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale Anti-Doping
pentru care se actualizează valoarea de inventar, ca urmare a reevaluării

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică	Adresa	Valoarea de inventar	Administrator
158555	8.29.08	Imobil construcție	Suprafață construită la sol 262 m ² Suprafață utilă totală 759,8 m ² Regimul de înălțime S + P + 2E + mansardă Carte funciară 229530-C1	România, București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39	2.445.564 lei	Agencia Națională Anti-Doping Cod fiscal 18018990
153521	8.29.08	Imobil teren	Suprafață 320 m ² Carte funciară 229530	România, București, sectorul 2, bd. Basarabia nr. 37—39	1.098.860 lei	Agencia Națională Anti-Doping Cod fiscal 18018990

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU SOLUȚIONAREA RECURSULUI ÎN INTERESUL LEGII

DECIZIA Nr. 2

din 31 ianuarie 2022

Dosar nr. 2.943/1/2021

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Denisa-Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Laura-Mihaela Ivanovici Rodica Dorin	— președintele Secției I civile — pentru președintele Secției a II-a civile
Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale
Cristina Truțescu	— judecător la Secția I civilă
Lavinia Dascălu	— judecător la Secția I civilă
Valentin Mitea	— judecător la Secția I civilă
Mihaela Paraschiv	— judecător la Secția I civilă
Adina Georgeta Nicolae	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Minodora Condoiu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Csaba Bela Nasz	— judecător la Secția a II-a civilă
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Marius Ionel Ionescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Maria Andrieș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emil Adrian Hancaș	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andrei Claudiu Rus	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrmaru	— judecător la Secția penală

1. Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii este constituit conform art. 516 alin. (2) din Codul de procedură civilă și art. 33 alin. (1) coroborat cu art. 34 alin. (3) lit. b) din

Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ÎCCJ*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție este reprezentat de doamna Antonia Eleonora Constantin, procuror-șef al Secției judiciare.

4. La ședința de judecată participă magistratul-asistent Bogdan Georgescu, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 35 din Regulamentul ÎCCJ.

5. După prezentarea de către magistratul-asistent a referatului cauzei, președintele completului de judecată, constatând că nu sunt formulate chestiuni prealabile, acordă cuvântul reprezentantului procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

6. Doamna procuror-șef Antonia Eleonora Constantin pune concluzii de admitere a recursului în interesul legii și de pronunțare a unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 1 și 1¹, art. 415 pct. 3, art. 416 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, atât anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 310/2018, în sensul că, în cazul suspendării facultative dispuse atunci când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de trimitere preliminară, după pronunțarea hotărârii Curții, judecata cauzei suspendate se reia din oficiu, iar nu la cererea părților, astfel încât nu poate fi constatată perimarea cererii de chemare în judecată sau a unei căi de atac, atunci când partea interesată nu solicită repunerea pe rol în termen de șase luni de la soluționarea cauzei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

7. Președintele completului de judecată declară dezbaterile închise, iar completul de judecată rămâne în pronunțare asupra recursului în interesul legii.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

I. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

8. Prin Hotărârea nr. 103 din 23 noiembrie 2021, Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție, în temeiul art. 514 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării, pe calea recursului în interesul legii, asupra următoarelor probleme de drept:

„Perimarea unei cereri de chemare în judecată sau a unei căi de atac în condițiile art. 416 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul suspendării facultative dispuse de către instanță în baza dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, în ipoteza în care partea interesată nu solicită repunerea cauzei pe rol în termen de șase luni de la

soluționarea cauzei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, suntem în prezența unui caz de repunere a cauzei pe rol din oficiu sau nu?”

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

9. Dispozițiile care formează obiectul sesizării sunt cele ale art. 413 alin. (1) pct. 1 și art. 416 alin. (1) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare (Codul de procedură civilă):

„Art. 413. — Suspendarea facultativă

(1) Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;

[...]

Art. 416. — Cererile supuse perimării

(1) Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de retractare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din motive imputabile părții, timp de 6 luni.”

10. Pentru dezlegarea problemei de drept prezintă relevanță și următoarele dispoziții procedurale:

„Art. 411. — Suspendarea voluntară

(1) Judecătorul va suspenda judecata:

1. când amândouă părțile o cer;

2. când niciuna dintre părți, legal citate, nu se înfățișează la strigarea cauzei. Cu toate acestea, cauza se judecă dacă reclamantul sau pârâtul a cerut în scris judecarea în lipsă.

(2) Cererea de judecată în lipsă produce efecte numai la instanța în fața căreia a fost formulată.

Art. 412. — Suspendarea de drept

(1) Judecarea cauzelor se suspendă de drept:

1. prin decesul uneia dintre părți, până la introducerea în cauză a moștenitorilor, în afară de cazul când partea interesată cere termen pentru introducerea în judecată a acestora;

2. prin interdicția judecătorească sau punerea sub curatelă a unei părți, până la numirea tutorelui sau curatorului;

3. prin decesul reprezentantului sau al mandatarului uneia dintre părți, survenit cu mai puțin de 15 zile înainte de ziua înfățișării, până la numirea unui nou reprezentant sau mandatar;

4. prin încetarea funcției tutorelui sau curatorului, până la numirea unui nou tutore sau curator;

5. când persoana juridică este dizolvată, până la desemnarea lichidatorului;

6. prin deschiderea procedurii insolvenței, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive, dacă debitorul trebuie reprezentat, până la numirea administratorului ori lichidatorului judiciar;

7. în cazul în care instanța formulează o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit prevederilor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană;

8. în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Cu toate acestea, faptele prevăzute la alin. (1) nu împiedică pronunțarea hotărârii, dacă ele au survenit după închiderea dezbaterilor.

Art. 413. — Suspendarea facultativă

(1) Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;

11. când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară;

(text introdus prin art. I pct. 38 din Legea nr. 310/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, începând cu 21 decembrie 2018)

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea, dacă legea nu prevede altfel;

3. în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) Suspendarea va dura până când hotărârea pronunțată în cauza care a provocat suspendarea a devenit definitivă.

(3) Cu toate acestea, instanța poate reveni motivat asupra suspendării, dacă se constată că partea care a cerut-o nu are un comportament diligent în cadrul procesului care a determinat suspendarea, tergiversând soluționarea acestuia, ori dacă urmărirea penală care a determinat suspendarea durează mai mult de un an de la data la care a intervenit suspendarea, fără a se dispune o soluție în acea cauză.

Art. 415. — Reluarea judecării procesului

Judecata cauzei suspendate se reia:

1. prin cererea de redeschidere făcută de una dintre părți, când suspendarea s-a dispus prin învoirea părților sau din cauza lipsei lor;

2. prin cererea de redeschidere a procesului, făcută cu arătarea moștenitorilor, tutorelui sau curatorului, a celui reprezentat de mandatarul defunct, a noului mandatar ori, după caz, a părții interesate, a lichidatorului, a administratorului judiciar ori a lichidatorului judiciar, în cazurile prevăzute la art. 412 alin. (1) pct. 1—6;

3. din oficiu, în cazurile prevăzute la art. 412 alin. (1) pct. 7, după pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, respectiv în cazurile prevăzute de art. 520 alin. (2) și (4), după pronunțarea hotărârii de către Înalta Curte de Casație și Justiție; (text modificat prin art. I pct. 39 din Legea nr. 310/2018, începând cu 21 decembrie 2018)

4. prin alte modalități prevăzute de lege.

Art. 416. — Cererile supuse perimării

(1) Orice cerere de chemare în judecată, contestație, apel, recurs, revizuire și orice altă cerere de reformare sau de retractare se perimă de drept, chiar împotriva incapabililor, dacă a rămas în nelucrare din motive imputabile părții, timp de 6 luni.

(2) Termenul de perimare curge de la ultimul act de procedură îndeplinit de părți sau de instanță.

(3) Nu constituie cauze de perimare cazurile când actul de procedură trebuia efectuat din oficiu, precum și cele când, din motive care nu sunt imputabile părții, cererea n-a ajuns la instanța competentă sau nu se poate fixa termen de judecată.”

III. Principalele coordonate ale divergențelor de jurisprudență

11. Într-o primă orientare jurisprudențială s-a apreciat că, în situația suspendării judecării în temeiul dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) a unei hotărâri preliminare, ca urmare a solicitării unei alte instanțe naționale sau a unei instanțe dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, suntem în prezența unui caz de reluare din oficiu a judecării cauzei. Instanțele care au îmbrățișat această opinie au considerat că dacă într-o cauză similară celei în care s-a dispus sesizarea CJUE instanța a apreciat că pentru soluționarea litigiului îi este necesară interpretarea ce urmează să fie dată dreptului Uniunii Europene, ea este obligată să valorifice această interpretare și să repună din oficiu cauza pe rol, după ce instanța europeană s-a pronunțat, și nu ar trebui să

permite intervenția vreunui impediment de ordin procedural care ar împiedica soluționarea cauzei pe fond și care ar putea fi evitat prin repunerea din oficiu a cauzei pe rol.

12. În consecință, în situația în care părțile nu au solicitat deja acest lucru, cauza va fi repusă pe rol din oficiu, în vederea soluționării. Chiar dacă instanța omite repunerea pe rol a cauzei, iar părțile nu au formulat o astfel de solicitare înăuntrul termenului de perimare de șase luni, nu va interveni perimarea cererii, deoarece art. 416 alin. (3) din Codul de procedură civilă prevede că „*Nu constituie cauze de perimare cazurile când actul trebuia efectuat din oficiu*”.

13. Hotărârile judecătorești definitive care susțin această orientare jurisprudențială, anexate sesizării, sunt pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Craiova, Curtea de Apel Iași și Curtea de Apel Timișoara.

14. Într-o altă orientare jurisprudențială s-a apreciat că suntem în prezența unui caz de suspendare facultativă a judecării, dintre cele reglementate de art. 413 din Codul de procedură civilă, iar în cazul tuturor acestor ipoteze judecata se reia doar la solicitarea expresă a părții interesate, printr-o cerere de repunere pe rol adresată instanței.

15. Instanțele care au îmbrățișat această opinie au considerat că nu se justifică un tratament diferit din această perspectivă, între cazul de suspendare reglementat de art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă și celelalte cazuri de suspendare facultativă, reglementate de alin. (2) și (3) ale aceluiași text. Mai mult, nu există vreo diferențiere de tratament procedural între dosarele în care suspendarea soluționării cauzei până la pronunțarea de către CJUE a unei decizii preliminare a fost dispusă din oficiu și cele în care suspendarea a fost dispusă la cererea uneia dintre părți. În plus, nu suntem în prezența cazului de suspendare de drept reglementat de art. 412 alin. (1) pct. 7 din Codul de procedură civilă, deoarece, prin ipoteză, nu este vorba despre instanța care a formulat cererea de pronunțare a hotărârii preliminare de către CJUE.

16. În consecință, nu există o obligație a instanței de a repune cauza pe rol, astfel încât împlinirea termenului de perimare, care începe să curgă la momentul pronunțării de către CJUE a hotărârii preliminare, atrage perimarea cererii de chemare în judecată sau a căii de atac, pentru a sancționa pasivitatea părții.

17. Hotărârile judecătorești definitive care susțin această orientare jurisprudențială, anexate sesizării, sunt pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție, Curtea de Apel București, Tribunalul Alba, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Specializat Cluj și Tribunalul Sibiu.

IV. Opinia autorului sesizării

18. Autorul sesizării nu a formulat un punct de vedere cu privire la problema de drept, rezumându-se la prezentarea practicii neunitare, ca premisă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, și la argumentarea importanței dezlegării unitare a chestiunii în discuție. Totodată, se argumentează că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a sesizării, fiind făcută dovada soluționării în mod diferit a problemei de drept, așa cum rezultă din deciziile definitive care susțin orientările jurisprudențiale prezentate la pct. III din prezenta decizie.

V. Opinia procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

19. Prin Adresa nr. 2.151/C/5.699/III-5/2021 din 4 ianuarie 2022, procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și-a exprimat opinia în sensul că sesizarea

îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și art. 515 din Codul de procedură civilă, iar prima orientare de jurisprudență este în litera și spiritul legii, concluzionând că, în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 413 alin. (1) pct. 1 și 11, art. 415 pct. 3, art. 416 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, atât anterior, cât și ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 310/2018, în cazul suspendării facultative dispuse atunci când, într-o cauză similară, CJUE a fost sesizată cu o cerere de trimitere preliminară, după pronunțarea hotărârii Curții, judecata cauzei suspendate se reia din oficiu, iar nu la cererea părților, astfel încât nu poate fi constatată perimarea cererii de chemare în judecată sau a unei căi de atac atunci când partea interesată nu solicită repunerea pe rol în termen de șase luni de la soluționarea cauzei de către CJUE.

VI. Raportul asupra recursului în interesul legii

20. În cauză, judecătorii-raportori au întocmit raportul, conform art. 516 alin. (7) din Codul de procedură civilă, motivând proiectul soluției ce se propune a fi dată recursului în interesul legii.

VII. Înalta Curte de Casație și Justiție

A. Regularitatea investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție

21. Verificarea regularității investirii Înaltei Curți de Casație și Justiție impune analiza condițiilor de admisibilitate a recursului în interesul legii, în raport cu dispozițiile art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al cerinței ca problema de drept să fi fost soluționată diferit prin hotărâri judecătorești definitive și sub aspectul obiectului sesizării.

22. Cerința vizând titularul dreptului de sesizare este îndeplinită, întrucât colegiile de conducere ale curților de apel se regăsesc printre titularii prevăzuți de art. 514 din Codul de procedură civilă.

23. În ceea ce privește obiectul recursului în interesul legii, în raport cu dispozițiile art. 514 din Codul de procedură civilă și ale art. 126 alin. (3) din Constituție, se constată că prin sesizare este supusă dezlegării problema de drept vizând interpretarea și aplicarea diferită de către instanțe a dispozițiilor expuse la pct. II din prezenta decizie.

24. De asemenea, este îndeplinită și cea de-a treia condiție de admisibilitate, prevăzută de art. 515 din Codul de procedură civilă, care impune ca dovada soluționării diferite a problemei de drept ce face obiectul sesizării să se facă prin hotărâri definitive. În acest sens se constată că au fost atașate actului de sesizare hotărâri judecătorești definitive cuprinzând soluțiile jurisprudențiale neunitare.

25. Față de cele arătate mai sus, recursul în interesul legii îndeplinește condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 514 și 515 din Codul de procedură civilă, fiind exercitat de un subiect de drept căruia legea îi recunoaște legitimare procesuală și având ca obiect o problemă de drept pentru care s-a făcut dovada că a fost soluționată în mod diferit, prin hotărâri judecătorești definitive, pronunțate de instanțe judecătorești naționale.

26. Ca atare, constatând îndeplinite condițiile regularității investirii, prin prisma dispozițiilor art. 514 din Codul de procedură civilă, fiind îndeplinite și condițiile de ordin formal, prevăzute de prevederile art. 515 din același cod, luând în considerare rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție — asigurarea interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești — se impune dezlegarea problemei de drept prin pronunțarea unei decizii în interesul legii.

B. Analiza problemei de drept soluționate în mod neunitar de instanțele judecătorești

27. Problema de drept care formează obiectul recursului în interesul legii, așa cum se degajă din orientările jurisprudențiale relevante, vizează, pe de o parte, dacă în urma suspendării judecării dispuse în temeiul prevederilor art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea de către CJUE a unei hotărâri preliminare, ca urmare a solicitării unei alte instanțe naționale sau a unei instanțe dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, neurmată de formularea de către partea interesată a unei cereri de reluare a judecării, înainte de împlinirea unui termen de 6 luni calculat de la data pronunțării hotărârii CJUE, se poate sau nu constata perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac, iar pe de altă parte, dacă în această situație de suspendare facultativă a judecării instanța este obligată să reia din oficiu judecata, după pronunțarea hotărârii CJUE, chiar dacă partea interesată nu a formulat, mai înainte de împlinirea termenului de perimare, o cerere de redeschidere a procesului.

28. Altfel spus, ceea ce trebuie să lămurească instanța supremă pe calea mecanismului recursului în interesul legii este dacă, după ce o instanță de judecată a apreciat că pentru a putea soluționa cauza cu care a fost investită are nevoie de dezlegarea pe care urmează să o dea CJUE într-o cerere de sesizare pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, la solicitarea făcută de o altă instanță națională (ori chiar de aceeași instanță, însă într-o altă cauză) sau dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, dispunând în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă suspendarea judecării propriului dosar, aceasta are obligația, după pronunțarea hotărârii CJUE, să repună pricina pe rol din oficiu sau dacă reluarea judecării procesului va avea loc numai la solicitarea expresă a părții interesate, iar în cazul în care acest lucru nu se întâmplă în interiorul termenului de 6 luni calculat de la data pronunțării hotărârii CJUE, va opera perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac.

29. Întrucât cele două chestiuni de drept sunt indisolubil legate una de alta, răspunsul la întrebarea referitoare la existența unui caz de repunere pe rol din oficiu, adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție de către titularul sesizării, va oferi, implicit, o clarificare și cu privire la cealaltă problemă de drept, în legătură cu îndeplinirea condițiilor referitoare la perimare.

30. Suspendarea judecării, care are sediul materiei în dispozițiile art. 411—413 din Codul de procedură civilă, constituie o piedică temporară în activitatea de judecată și presupune oprirea vremelnică a cursului judecării din cauza unor împrejurări voite de părți, care nu mai stăruie în soluționarea procesului (suspendare voluntară), sau independente de voința părților, fie atunci când acestea sunt în imposibilitate fizică sau juridică de a se prezenta la proces, fie atunci când suspendarea este impusă de norme ce țin de buna administrare a justiției (suspendare legală, care include atât suspendarea de drept, cât și pe cea facultativă).

31. Suspendarea facultativă, după cum îi arată și numele, este lăsată la aprecierea judecătorului, rațiunea reglementării constând în dorința legiuitorului de a preîntâmpina pronunțarea fie a unor hotărâri contradictorii, fie a unor hotărâri greșite, prin comparație cu anumite constatări reținute în cadrul altor proceduri judiciare. Chiar dacă aceste cazuri de suspendare sunt lăsate la aprecierea instanței, pentru a se preveni eventualele tergiversări nejustificate, măsura poate fi dispusă numai în cazurile anume prevăzute de lege.

32. Din analiza hotărârilor judecătorești definitive anexate cererii de sesizare se poate constata că majoritatea instanțelor, atunci când au dispus suspendarea judecării până la data pronunțării unei hotărâri CJUE la solicitarea unei alte instanțe — naționale sau dintr-un alt stat membru UE — în vederea interpretării unei norme europene, pe calea cererii prejudiciale întemeiate pe dispozițiile art. 267 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), s-au prevalat de art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă (fiind identificată o singură hotărâre în care nu a fost indicat un caz concret de suspendare facultativă, ci doar textul general — art. 413 —, însă și în această situație se poate deduce că judecătorul a avut în vedere tot primul caz de suspendare facultativă, de vreme ce măsura a fost dispusă „până la pronunțarea de către CJUE în cauza V SRL”).

33. Este indiscutabil că acest temei de suspendare facultativă a judecării are în vedere existența unor „chestiuni prejudiciale”, a căror soluționare ar putea avea o influență determinantă asupra rezolvării cauzei. Situația premisă este aceea a existenței în paralel a unui alt litigiu, de a cărui soluționare depinde existența sau inexistența unui drept subiectiv civil (*lato sensu*), rațiunea pentru care a fost instituită posibilitatea suspendării constând în evitarea pronunțării unor hotărâri contradictorii, ceea ce ar genera o anomalie a raporturilor juridice dintre părțile aflate în proces.

34. Având în vedere că ne aflăm în prezența unui caz de suspendare facultativă, instanța în fața căreia se solicită aplicarea acestei măsuri este îndreptățită să aprecieze dacă se impune sau nu suspendarea judecării, respectiv dacă rezultă fără echivoc că cererea a cărei suspendare se solicită se află într-un raport de interdependență cu cererea care formează obiectul altui proces, iar dreptul dedus judecării va influența în mod hotărâtor soluționarea litigiului care se impune a fi temporizat.

35. Se poate constata că, până la apariția Legii nr. 310/2018, în Codul de procedură civilă nu a existat niciun caz de suspendare facultativă a judecării care să privească soluționarea de către Curtea de la Luxemburg a unei cereri formulate în conformitate cu dispozițiile art. 267 din TFUE.

36. Potrivit acestui text, CJUE este competentă să se pronunțe, cu titlu preliminar, cu privire la: a) interpretarea tratatelor; b) validitatea și interpretarea actelor adoptate de instituțiile, organele, oficiile sau agențiile Uniunii. În cazul în care o asemenea chestiune se invocă în fața unei instanțe dintr-un stat membru, această instanță poate, în cazul în care apreciază că o decizie în această privință îi este necesară pentru a pronunța o hotărâre, să ceară Curții să se pronunțe cu privire la această chestiune, însă dacă o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, această instanță este obligată să sesizeze Curtea. În cazul în care o asemenea chestiune se invocă într-o cauză pendinte în fața unei instanțe judecătorești naționale privind o persoană supusă unei măsuri privative de libertate, Curtea hotărăște în cel mai scurt termen.

37. Ca atare, procedura hotărârii preliminare conferă instanțelor statelor membre posibilitatea de a adresa întrebări CJUE cu ocazia unui litigiu aflat pe rolul acestora, întrebările vizând interpretarea sau validitatea normei europene fiind adresate înainte de a se pronunța hotărârea în litigiul pendinte, singurul competent a decide dacă întrebările sunt relevante

pentru soluționarea litigiului, precum și asupra conținutului acestora fiind judecătorul național.

38. În cazul în care sunt întrunite condițiile pentru obligația de sesizare cu chestiunea prejudicială în conformitate cu art. 267 din TFUE, se naște întrebarea dacă instanța națională poate să omită sesizarea Curții atunci când instanța europeană are deja pe rol o cauză în care urmează să se pronunțe cu privire la aceeași problemă de drept unional, în condițiile în care, din acest punct de vedere, textul nu prevede nicio excepție.

39. Ținând cont de aspectele particulare ale litigiului, ca regulă nu s-ar justifica o nouă sesizare pentru că, dacă CJUE ar fi sesizată a doua oară în aceeași chestiune, s-ar ajunge la situația ca instanța europeană să fie solicitată în mod redundant, fără a se obține un rezultat suplimentar. Realizarea obiectivului vizat de art. 267 din TFUE este deja asigurată prin soluționarea cauzei pendinte la CJUE, ceea ce justifică pe deplin evitarea suprasolicitării acesteia. Tocmai de aceea, în cazul în care o instanță națională apreciază că interpretarea unei norme de drept unional îi este necesară pentru soluționarea litigiului, dar că economia procesului nu impune sesizarea CJUE, întrucât instanța europeană are deja pe rol o astfel de chestiune, poate dispune suspendarea judecării până la pronunțarea hotărârii preliminare a CJUE. De altfel, în multe dintre dosarele în care au fost pronunțate decizii care au conturat prima orientare jurisprudențială, măsura suspendării a fost dispusă de către instanță din oficiu, în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă.

40. În urma modificărilor aduse prin Legea nr. 310/2018, la alin. (1) al art. 413, după pct. 1 a fost introdus pct. 11, ce reglementează un nou caz de suspendare facultativă a judecării, având următorul cuprins: „11. când, într-o cauză similară, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a fost sesizată cu o cerere de decizie preliminară”, iar pct. 3 al art. 415, ce reglementează reluarea judecării procesului, a fost modificat după cum urmează: „3. din oficiu, în cazurile prevăzute la art. 412 alin. (1) pct. 7, după pronunțarea hotărârii de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, respectiv în cazurile prevăzute de art. 520 alin. (2) și (4), după pronunțarea hotărârii de către Înalta Curte de Casație și Justiție”.

41. Cu toate acestea, legislatorul nu a oferit un răspuns clar problemei de drept cu care a fost sesizată instanța supremă, pentru că, deși a introdus un nou caz de suspendare facultativă a judecării, care vizează situația în care CJUE a fost sesizată, într-o cauză similară, fie de o altă instanță națională (ori chiar de aceeași instanță, însă într-o altă cauză), fie de o instanță a unui alt stat membru, cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, în cuprinsul art. 415 din Codul de procedură civilă, atunci când a modificat cazul de reluare din oficiu a judecării de la pct. 3, nu a reglementat expres, în afara ipotezei în care sesizarea CJUE a fost făcută de chiar instanța care mai apoi a suspendat de drept judecata (în temeiul pct. 7 al alin. (1) al art. 412 din Codul de procedură civilă), decât cazurile prevăzute de art. 520 alin. (2) și (4) din același cod, care sunt legate de pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

42. Așadar, în situația în care un complet de judecată dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, considerând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519 din Codul de procedură civilă, în sensul că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia instanța supremă nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare,

solicitând Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, iar alte completuri de judecată, în cauze similare pendinte, suspendă judecata acestora până la soluționarea sesizării inițiale, reluarea judecării în procesele suspendate pe acest temei trebuie să aibă loc din oficiu.

43. Aceleași rațiuni determină concluzia că și în cazul dosarelor suspendate în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, până la pronunțarea hotărârii CJUE, care a fost sesizată de o altă instanță, se impune aceeași soluție, conform principiului *ubi eadem est ratio, eadem solutio esse debet*, întrucât ne aflăm tot în prezența unei suspendări facultative cauzate de o chestiune prejudicială, respectiv de soluția pe care instanța europeană urmează să o pronunțe cu privire la interpretarea sau validitatea dispozițiilor de drept unional în privința cărora a fost sesizată prin procedura întrebării preliminare. Ca urmare, în condițiile în care la momentul suspendării judecării s-a constatat existența unei similarități cu cauza pendinte pe rolul CJUE, în sensul că sunt incidente aceleași dispoziții de drept al Uniunii cu privire la interpretarea sau validitatea cărora a fost sesizată anterior Curtea Europeană prin procedura reglementată de art. 267 din TFUE, după pronunțarea hotărârii CJUE, instanța trebuie să dispună, din oficiu, repunerea cauzei pe rol pentru continuarea judecării, urmând ca judecătorul să aprecieze în ce măsură dezlegările instanței europene se impun în propriul dosar.

44. Aceasta, chiar în pofida faptului că nu suntem în prezența unei suspendări facultative clasice, justificate de existența unei situații în care „dezlegarea cauzei depinde, în tot sau în parte, de existența ori inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări”, instanțele apelând la analogia legii, în sensul că au asimilat o cerere de sesizare în vederea pronunțării hotărârii preliminare, aflată pe rolul CJUE, unei „judecări”, în înțelesul avut în vedere de art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă, suspendând judecata pricinii lor pe acest temei în considerarea necesității interpretării și aplicării unitare a legislației europene și a caracterului obligatoriu al deciziilor Curții de la Luxemburg, scopul avut în vedere fiind, indiscutabil, evitarea pronunțării unor soluții în contradicție cu normele europene.

45. Tocmai de aceea nu prezintă relevanță susținerile legate de împrejurarea că suspendarea cauzei nu este decât o sistare temporară a judecării, în raport cu motivele care au determinat-o, legea stabilind modalitățile concrete pentru redeschiderea procesului, în cadrul cărora regula este aceea că judecata se reia la momentul dispariției cauzei care a condus la suspendarea pricinii, precum și faptul că, dată fiind prevalența principiului disponibilității părților în procesul civil, încetarea cauzei de suspendare facultativă trebuie semnalată instanței printr-o cerere formulată de partea interesată.

46. Un alt argument în sensul deja evocat îl constituie faptul că părțile din litigiul în care s-a dispus măsura suspendării nu sunt părți și în litigiul în care s-a dispus sesizarea CJUE, ceea ce poate să reprezinte un veritabil impediment pentru acestea, fiind posibil ca părțile din dosarul suspendat să nu afle în timp util că instanța europeană s-a pronunțat asupra cererii cu care a fost sesizată, iar dacă s-ar considera că reluarea judecării se va face numai la solicitarea expresă a părții interesate, se poate ajunge, implicit, la sancționarea acestora, deși măsura suspendării nu a fost dispusă din inițiativa lor, ci a instanței înseși, în contextul în care judecătorul cauzei a considerat că pronunțarea unei hotărâri prealabile de către CJUE îi este

necesară pentru justa și legala soluționare a dosarului cu care a fost investit.

47. Prin urmare, deși motivul de suspendare facultativă bazat pe existența unei cauze pendinte pe rolul CJUE nu era prevăzut expres de niciunul dintre textele care reglementau acest incident procedural anterior modificărilor intervenite prin Legea nr. 310/2018, în condițiile în care normele care reglementează suspendarea facultativă sunt unele dispozitive, instanța de judecată fiind chemată să decidă cu privire la oportunitatea aplicării lor, în vederea unei bune administrări a justiției, ținând seama de caracterul obligatoriu al deciziilor de interpretare a dreptului unional pronunțate de CJUE și pentru preîntâmpinarea pronunțării unor hotărâri naționale contrare normelor europene, odată ce instanța națională, luând în considerare ansamblul circumstanțelor cauzei, a decis că se impune așteptarea hotărârii instanței europene, tot ea trebuie să dispună continuarea judecării, de îndată ce constată că s-a dat o rezolvare respectivei chestiuni prejudiciale.

48. Având acest răspuns la cererea adresată instanței supreme de către titularul sesizării, respectiv că instanța de judecată care a adoptat măsura suspendării facultative a procesului pe acest temei este obligată, după pronunțarea hotărârii de către CJUE, să dispună din oficiu reluarea judecării procesului, este evidentă și dezlegarea celeilalte chestiuni de drept, și anume faptul că într-un asemenea caz nu se poate constata, în baza art. 416 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu raportare la art. 413 alin. (1) pct. 1 din același cod, perimarea cererii de chemare în judecată, respectiv a căii de atac, întrucât nu se poate vorbi de rămânerea cauzei în nelucrare, din motive imputabile părții, timp de 6 luni.

49. După cum în mod constant s-a arătat în literatura de specialitate, perimarea reprezintă acea sancțiune care se impune a fi aplicată în cazurile în care nu se respectă cerința continuității între actele de procedură, având ca efect stingerea procesului civil în faza în care acesta se găsește (judecată sau executare silită), din cauza rămânerii în nelucrare din vina părții, un anumit timp prevăzut de lege.

50. Fiind o sancțiune procesuală care tinde să lipsească de efecte actul de sesizare a instanței din pricina conduitei procesuale neglijente și lipsite de stăruință a părții care a investit instanța, ea poate interveni de drept numai în ipoteza în care partea respectivă se află într-o incontestabilă culpă procesuală, manifestată printr-o pasivitate neîndoielnică și nescuzabilă. Altfel spus, o asemenea împrejurare — o pasivitate neîndoielnică și nescuzabilă a părții, o lipsă de stăruință fundamentată pe neglijență și delăsare, care să fie considerate motive imputabile părții — trebuie să fie identificată în mod incontestabil.

51. Evident, în situația analizată, această ipoteză nu se regăsește, în condițiile în care repunerea pe rol a dosarului în care s-a adoptat măsura suspendării ar fi trebuit să fie dispusă din oficiu de către instanță, pentru că judecătorul a avut nevoie de dezlegarea unui element de drept cu caracter prejudicial, fiind așadar direct interesat de rezultatul demersului său, cu atât mai mult cu cât subzistența cazului de suspendare îi este ușor de urmărit.

52. Or, perimarea este o sancțiune procesuală care se bazează pe prezumția de desistare a părții de la cererea făcută, dedusă din faptul nestăruinței vreme îndelungată în judecată, din cuprinsul primului alineat al art. 416 din Codul de procedură civilă rezultând fără echivoc că rămânerea cauzei în nelucrare și culpa părții sunt cele două elemente esențiale care definesc

perimarea ca pe o sancțiune procedurală, dar și ca o prezumție de desistare de la judecată. Cu alte cuvinte, perimarea are, astfel, atât caracter de sancțiune a neglijenței părții, cât și caracterul unei prezumții de desistare tacită, niciunul dintre acestea neregăsindu-se în ipoteza analizată.

53. Dimpotrivă, în cazul suspendării facultative clasice instanța nu este obligată să urmărească finalizarea celui alt proces, care privește raporturi juridice între aceleași părți litigante, acestea din urmă fiind datoare să țină sub observație respectivul proces și să ceară în timp util repunerea cauzei pe rol, sub sancțiunea intervenirii perimării cererii lor.

54. Față de cele arătate, în considerarea faptului că perimarea presupune o prezumție de desistare, de abandonare a judecării, deoarece pricina a rămas în nelucrare o anumită perioadă de timp, fiind în același timp și o sancțiune aplicabilă părții delăsătoare, ea nu poate interveni decât în acele situații în care se constată că lăsarea pricinii în nelucrare este rezultatul exclusiv al dezinteresului manifest al părții care a declanșat respectivul proces. *Per a contrario*, dacă părții în cauză nu i se poate imputa vreo culpă în nesoluționarea pricinii, în sensul că nu a îndeplinit un anumit act de procedură în condițiile stipulate de lege, sancțiunea perimării nu poate să opereze. Chiar dacă perimarea nu presupune totdeauna și în mod necesar culpa părții, ea presupune însă ignorarea de către parte a obligațiilor procesuale care îi reveneau în vederea asigurării finalizării judecării.

55. Având în vedere prevederile art. 416 alin. (3) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „nu constituie cauze de perimare cazurile când actul de procedură trebuia efectuat din oficiu, precum și cele când, din motive care nu sunt imputabile părții, cererea n-a ajuns la instanța competentă sau nu se poate fixa termen de judecată”, este în afară de orice dubiu că nu pot să constituie cauze de perimare, deci o atare sancțiune nu va opera, situațiile în care fie actul de procedură trebuia să fie efectuat din oficiu, fie, din motive care nu sunt imputabile părții, cererea sa nu a ajuns la instanța competentă sau, deși a ajuns, nu i se poate stabili termen pentru judecată.

56. Prima ipoteză, care prezintă relevanță în soluționarea sesizării de față, vizează situația în care dosarul a rămas în nelucrare mai mult de 6 luni, fără ca partea să aibă vreo vină, întrucât cea care trebuia să efectueze actul de procedură era însăși instanța de judecată. Or, în ipoteza analizată, în care suspendarea facultativă a judecării a fost dispusă de instanță, în scopul de a-i facilita soluționarea dosarului, procedura hotărârii prealabile nefiind edictată în sprijinul părților, ci pentru interpretarea unui anumit text de lege, este evident că după pronunțarea de către CJUE a hotărârii preliminare în cererea de sesizare formulată în temeiul art. 267 din TFUE reluarea cursului judecării trebuie să se dispună *ex officio*, în aceleași condiții în care, după pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a hotărârii prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, instanța care a suspendat facultativ judecata în temeiul art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă (în dosarele în care investirea instanței s-a făcut după intrarea în vigoare a Legii nr. 310/2018) este obligată, în raport cu prevederile art. 415 pct. 3 din același cod, să dispună reluarea judecării procesului tot din oficiu.

57. În consecință, în situația expusă este incident un caz de reluare a judecării cauzei suspendate din oficiu, iar sancțiunea perimării, chiar și în ipoteza împlinirii unui termen de 6 luni de la data pronunțării hotărârii CJUE, nu poate interveni.

58. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 517 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cu referire la art. 514 din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul în interesul legii formulat de Colegiul de conducere al Curții de Apel Cluj și, în consecință, stabilește că: În interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 416 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul suspendării facultative, dispuse de instanță în temeiul art. 413 alin. (1) pct. 1 din Codul de procedură civilă până la pronunțarea de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene a unei hotărâri preliminare, ca urmare a solicitării unei alte instanțe naționale sau a unei instanțe dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, nu intervine perimarea cererii de chemare în judecată sau, după caz, a căii de atac, în ipoteza în care partea interesată nu solicită repunerea cauzei pe rol în termen de 6 luni de la data pronunțării hotărârii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, instanța de judecată fiind obligată să dispună din oficiu reluarea judecării procesului.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 517 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 ianuarie 2022.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Bogdan Georgescu

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 36/2022 pentru aprobarea unor licențe de concesiune pentru exploatare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 210 din 3 martie 2022, se face următoarea rectificare:

— la art. 3, în loc de: „... apă minerală naturală (carbogazoasă)...” se va citi: „... apă minerală naturală (carbogazoasă) și apă minerală terapeutică...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

